

[Poul Møller.]

alle de SF-indlæg, vi hørte her i dag, at ikke én havde et virkeligt alternativ til den politik, der her skal føres; ikke én sagde, hvad det var, vi skulle gøre i stedet for. Ikke én fortalte os noget om, hvorvidt et nordisk fællesskab overhovedet er muligt, om det kan løse vores økonomiske problemer; ikke én tog det hensyn i betragtning, at Storbritannien forlader EFTA, og at man derfor ikke kan sige: det går jo meget godt, som det går, og så kan man lade det fortsætte.

Hr. Hilmar Baunsgaard malte jo med dystre perspektiver og dystre farver, da han skulle tegne billedet af fremtidens fællesmarked, og vi var jo nogle, der sad og var bekymrede for, hvordan han egentlig skulle komme i land, nå frem til sit mål, nemlig at stemme for en bemyndigelse til forhandling om optagelse i fællesmarkedet, men det lykkedes jo. Han roede sig frem på den måde, man ved en roer gør, nemlig med ryggen mod målet og blikket mod det forladte, og det var ganske elegant, at han også ramte målet til sidst, og det skal jeg da kun sige ham tak for.

Jeg tror ligesom andre, at det vil føre alt for vidt i aften at tale om, hvad vi skal gøre, hvis dette her bryder sammen. Hr. Niels Westerby var inde på det atlantiske frihandelsområde, og jeg har sagt min mening herom. Jeg tror ikke, man sådan kan stå i det danske folketing og filosofere over, hvordan man vil have verden. Jeg tror, at man i stedet for må filosofere over, hvordan man skal stille sig til den verden, der er. Vi kan ikke lave verden om efter vor model, men vi må indstille vor model efter den verden, vi lever i, og dér tror jeg overhovedet ikke der foreligger nogen muligheder for, at atlantisk fællesskab kan komme ind på de store økonomiske områder.

Hr. Per Hækkerup talte om, at udenrigspolitik var ét og økonomisk politik var noget andet, og derfor kunne regeringen fortsætte med at søge den tilslutning til den økonomiske politik, den ønskede, hvor den kunne få tilslutning. Men se, dette område, fællesmarkedsområdet, er jo en meget stærk sammenblanding af økonomisk politik og udenrigspolitik. Det er jo den økonomiske politiks enkelte dele, som har

betydning for, hvilken konkurrenceevne vi har i fællesmarkedet. Man kan ikke dele disse to ting op og sige: når det drejer sig om økonomisk politik, så kan vi bruge protokollen, og når det drejer sig om udenrigspolitik, kan vi bruge de venlige partier, vi har til højre, som en hjælp for os i de sager.

Vi vil støtte den udenrigspolitik, regeringen fører, men vi vil mene, at det vil være uholdbart — og det vil jeg også sige til stats- og udenrigsministeren — helt uholdbart, at man derefter på vigtige områder for landets konkurrenceevne og for den lovgivning, der skal forberede og er et led i vort medlemskab i fællesmarkedet, at man på disse vigtige områder vil køre igennem med det flertal, man kørte skatte-reformen igennem med. Det er uholdbart, om vi med hensyn til en række af de foranstaltninger, som skal gennemføres, ændringer i aktieselskabslovgivningen, ændringer i en række love for vore erhverv, ændringer i jordlovgivningen og en række andre ting, der er omtalt i den store rapport, vi har fået, om vi på disse områder skulle have den tilstand, at disse spørgsmål skal afgøres i samarbejde med et parti, som ikke vil støtte og tage ansvaret for fællesmarkedspolitikken, medens vi, der sidder her og tager ansvaret for fællesmarkedspolitikken, skal holdes uden for forhandlingerne eller i hvert fald uden for afgørelserne af det, som er det centrale: hvordan vi skal komme ind i fællesmarkedet, og hvilken lovgivning vi i forbindelse dermed skal skabe. For bliver fællesmarkedet en fiasko for Danmark, så er det i hvert fald da helt utilstedeligt, at vi skulle bære ansvaret, hvis vi ikke har fået medansvaret for den politik, der skal føres.

Stats- og udenrigsministeren takker jeg, ligesom jeg takker handels- og markedsministeren for de svar, vi har fået. Jeg vil gerne sige til stats- og udenrigsministeren, at jeg ikke er tilfreds med — som det også fremgår af det, jeg har sagt her — ikke synes, det er betryggende, at regeringen siger, at den selvfølgelig vil forhandle med alle folketingets partier. Jeg har aldrig set nogen regering, der ikke har sagt det. Selvfølgelig vil man forhandle — det er jo derfor, vi nedsætter udvalg. Men spørgsmålet er, om man vil majorisere, og om